

ПЕРСПЕКТИВИ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ДО ЄС

*Федішина Вікторія
Валентинівна
студентка Донецького
державного
університету управління*

*Цибулько Тетяна Леонтіївна.
к.е.н., доцент Донецького
державного
університету управління
e-mail: nauka@rambler.ru*

Актуальність проблеми взаємовідносин України з гігантом процесів європейської інтеграції та кооперації Європейським Союзом є беззаперечна.

Основним завданням дослідження є вивчення сучасного впливу всіх основних груп факторів на глибину інтеграційних стосунків України з Євросоюзом та отримання висновків щодо реальної готовності України інтегруватися до ЄС та аналіз стану внутрішнього потенціалу Європейського Союзу щодо подальшого розширення, в тому числі за рахунок України.

Європейський вибір України є природним та цілком закономірним. Такий вибір можна пояснити декількома факторами.

По-перше, це географічна та цивілізаційна близькість між Україною та Європою.

По-друге, історична традиція співпраці українців із іншими європейськими народами .

Водночас, Україна, як одна із засновниць СНД, виступає за розвиток найширших торговельно-економічних та інших зв'язків між країнами СНД на засадах суверенного партнерства, рівноправності і взаємовигоди.

По-четверте, це “євро стандарти ” економічного процвітання, політичної стабільності, соціального благополуччя, демократії та особистої свободи громадянина. Наша держава, реформуючи свою економіку та законодавство і беручи широкомасштабну участь у загальноєвропейських справах для безпеки та стабільності на

континенті, вже найближчим часом спроможна заявити про себе як про потужну європейську країну і, можливо, вступ України до ЄС не буде здаватись занадто віддаленим у часі або навіть чимось нереальним. Поступове включення економіки України до системи міжнародного поділу праці (МПП), світових інтеграційних процесів є актуальною темою. Нинішня ситуація характеризується глобальною трансформацією усіх країн світу до нового якісного стану.

Вплив регіональної економічної інтеграції на зовнішню торгівлю країни залежить від рівня економічного розвитку країн-членів, форми інтеграції, типу та змісту підписаних угод. В українській економічній літературі проблеми регіональної економічної інтеграції та її зв'язок із зовнішню торгівлю досліджували В. Будкін, І. Бураковський, Ю. Пахомов, В. Чижиков, А. Макій, Ю. Макогон, С.Писаренко. Значний внесок у дослідженні даної проблеми належить таким зарубіжним науковцям як А.Вінтерс, М.Емерсон, Б.Олін, С.Ліндер, Д.Тарр, М.Шіфф, М.Кемп та інші.

Соціально-економічні зміни в житті нашої держави торкнулися всіх без винятку сторін суспільного життя. Відхід від адміністративно-командної системи господарювання й управління потребує докорінної перебудови та реконструкції економіки, створення власної моделі економічного розвитку, яка відображає особливості нашої держави, бо, як уже неодноразово підкреслювалось, не варто бездумно копіювати західну модель економіки. Те, що Захід пройшов за кілька століть, нам необхідно зробити максимум за одне-півтора десятиліття. І якщо брати до уваги сучасні особливості економіки України, її принципово інші структури виробництва, механізми енергозабезпечення, а це істотні відмінності, специфіку геополітичного становища, то очевидно є необхідність власної концепції реформування української економіки.

Однією зі складових економічних перетворень є інтеграція національної економіки у світову і, зокрема, європейську. На цьому шляху перед економікою України постає багато проблем. Найістотношою є невідповідність форм обліку і звітності, методик розрахунку більшості показників, які характеризують ступінь економічного розвитку держави, прийнятим у більшості країн світової співдружності. В майбутньому велике значення буде мати інтеграція України в Європу. Україна широким фронтом виходить на західноєвропейський соціально-економічний простір. Таким чином, самостійність України зовсім не означає її самоізоляції на

міжнародній арені. Сучасні тенденції світового розвитку ставлять перед Україною нові проблеми та потребують від неї активної участі в їх рішенні. Характерною рисою сучасного світового соціально-економічного розвитку є бурхлива динаміка інтеграційних процесів у світі та Європі зокрема. При цьому навіть ті країни, які не входять до складу інтеграційних об'єднань, неминуче відчувають на собі їх відчутний вплив. На європейському континенті таким інтеграційним угрупованням є Європейський Союз, розширення якого приведе до того, що за 3-5 років Україна матиме з Євросоюзом спільний кордон. Це відкриє нові можливості для поглиблення співпраці, та водночас і змусить відповідати на нові виклики. Для України європейська інтеграція - це шлях модернізації економіки, подолання технологічної відсталості, залучення іноземних інвестицій і новітніх технологій, створення нових робочих місць, підвищення конкурентної спроможності вітчизняного товаровиробника, вихід на світові ринки, насамперед на ринок ЄС. На його частку припадає 41,4 % світового товарного експорту та 39,8 % імпорту, 42,8 % сагового експорту та 41,9 % імпорту послуг. Тому для будь-якої країни співробітництво з Європейським Союзом означає можливість отримати істотні економічні здобутки, які, зрештою, сприятимуть економічному зростанню та підвищенню життєвого рівня населення. Економічне об'єднання країн на регіональній основі зумовлено тим, що зростаючі обсяги багатомонокультурного виробництва багатьох країн стають завеликими для їх внутрішніх ринків, тому створення ширшого єдиного економічного простору є сприятливим чинником розвитку та підвищення їх конкурентоспроможності. Європейську інтеграцію Україна розглядає як досвід і шлях модернізації економіки, подолання технологічної відсталості, покращення інвестиційного клімату, підвищення конкурентоспроможності національного виробництва тощо. Європейський вибір України зумовлений, передусім, об'єктивним чинником: саме в Україні знаходиться географічний центр Європи, за площею території (603,7 тис. км²), вона посідає друге місце в Європі, поступаючись лише Росії. Україна прагне стати міцною демократичною соціальною державою, якими є більшість країн ЄС. Орієнтація на досягнення в майбутньому високого рівня розвитку та безпеки стимулює Україну сьогодні проводити реформи. Інтеграція в Європу повинна вивести нашу країну на вищий рівень життя, бо:

1) ринок ЄС набагато місткіший, ніж на інших напрямках нашого співробітництва;

2) орієнтирами для України мають стати високі стандарти виробництва, екології, захисту прав людини;

3) навіть в умовах глобальної фінансової кризи ЄС відчувається значно впевненіше, ніж інші економічні об'єднання у світі;

4) цей курс утворює подальшу співпрацю у сферах торгівлі, інвестицій тощо.

До недоліків вступу України в ЄС можна віднести проблеми правового регулювання економічних відносин. Слід звернути увагу на чинники, що ускладнюють торгівлю України з країнами ЄС. Це низька конкурентоспроможність українських товарів і послуг на ринках ЄС; висока собівартість експортної продукції; кількісні обмеження торгівлі певними товарами; високі європейські стандарти та технічні регламенти (сертифікація, санітарні норми, екологічні вимоги); труднощі, пов'язані із забезпеченням національного режиму та формальностями, пов'язаними з імпортом і експортом, митною оцінкою, захистом інтелектуальної власності..

Таким чином, євро інтеграційні прагнення України потрібно вважати мотивацією для прискорення демократичних та економічних перетворень в країні, розглядаючи можливість вступу в об'єднання в довгостроковій перспективі. Одночасно з цим, вкрай важливим є підвищення «євро інтеграційної культури» громадян, кожний з яких повинен розуміти, для чого держава прагне до ЄС, і що отримає від зближення та членства з об'єднанням.

Література

1. Шнирков О.І., Копійка В.В., Муравйов В.І. Україна – Європейський Союз: економіка, політика, право: Монографія / Шнирков О.І., Копійка В.В., Муравйов В.І. – К.: Видавничо-поліграфічний центр Київського університету, 2006. – 268с.

2. Козик В.В., Панкова Л.А., Даниленко Н.Б. Міжнародні економічні відносини: Навч. посібник. – К.: Знання, 2004. – 406 с.